Lietas Nr. C15218014
Lietas arhīva Nr. C-0735-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 25. februārī

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā civillietu AS „NORVIK BANKA" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „NORVIK BANKA" (turpmāk arī Prasītājs) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – galveno parādu 364,57 EUR, līgumiskos procentus 260,21 EUR un līgumsodu 364,57 EUR, kopā piedzenot 989,35 EUR, kā arī visus tiesāšanās izdevumus; noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Prasītājs prasību pamato ar to, ka 2006. gada 26. jūlijā starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts līgums Nr. VK10013163 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk - Līgums), saskaņā, ar kuru Atbildētājam tika piešķirts atļautais kredīts 426,86 EUR (300 Ls) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,79%.

Norāda, ka saskaņā ar Līguma 1.12. punktu, kredīts ir aizdevums, kuru Prasītājs piešķir Atbildētājai un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no Atļautā un Neatļautā kredīta summas. Līguma 1.13. punktā noteikts, ka Atļautais kredīts ir kredīts Prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt Līgumā 1.14. noteikts, ka Neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz Prasītāja noteikto limitu. Atbilstoši Līguma 1.9. un 1.10. punktam, Atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar Prasītāju, t.i., jāsamaksā Ikmēneša maksājumi. Saskaņā ar Līguma 5.3. punktu, ar Ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas Atbildētājas saistības pret Prasītāju, t.sk., tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par Atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar Tarifiem obligātie maksājumi. Saskaņā ar Līguma 1.22. punktu Tarifi ir spēkā esošs Prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Līguma 5.10. punktu, par Neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētāja maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma Tarifiem (0,167% par pārtēriņu dienā no Neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad Prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts Atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai. Saskaņā ar Līguma 1.11. un 5.11. punktu, ja Atbildētāja līdz maksājuma datumam nav iemaksājis Ikmēneša maksājumu, Atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no samaksājis ikmēneša summas, saskaņā ar līguma Tarifiem (0,25% dienā). Saskaņā ar līguma noteikumiem, Atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 20. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret Prasītāju.

Norāda, ka Atbildētāja nepildīja ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši Līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājumus tika saņemts 2010. gada 26. maijā 28,46 EUR apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punkts, 1753., 1756., 1757. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1762. panta 1.punktu, 1764. pantu, 1765. panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943. pantu, 1946. panta pirmo daļu.

2014. gada 15. septembrī lietā saņemts Prasītāja paskaidrojums (lietas 30. lapa), kurā norādīts, ka atļautā kredīta 426,86 EUR apmērā atmaksas termiņš bija 18 mēneši. Ikmēneša maksājuma kavējums sākās ar 2008. gada 24. aprīli, līdz ar ko kredīta atmaksas termiņš iestājās 2009. gada 24. oktobrī. Norādīts, ka procenti par atļautā kredīta izmantošanu 260,21 EUR apmērā ir aprēķināti par laika periodu no 2008. gada 4. decembra līdz 2012. gada 10. jūlijam.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 26. lapa) nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņš (lietas 29. lapa).

Atbildētāja paskaidrojumu tiesai nav iesniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājas tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 35., 36. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Pamatojoties uz Atbildētājas pieteikumu Viva norēķinu kartes saņemšanai (lietas 9. lapa) starp AS „LATEKO Banku" un Atbildētāju 2006. gada 26. jūlijā noslēgts Līgums Nr. VK10013163 par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (lietas 8. lapa), saskaņā, ar kuru Prasītājs izsniedza Atbildētājai Viva Maestro karti un piešķīra atļauto kredītu 426,86 EUR (300 Ls), ar ikmēneša maksājumu 27,95 EUR (19,64 Ls), kas maksājams katra mēneša 20. datumā, ar kredīta atmaksas termiņu - 18 mēneši.

Lai arī Atbildētāja parakstot līgumu norādījusi tā parakstīšanas datumu – 2007. gada 26. jūlijs-, tiesa uzskata par pierādītu, ka minētais Līgums

noslēgts 2006. gada 26. jūlijā, jo šādu Līguma parakstīšanas datumu tajā ir norādījis bankas pārstāvis, turklāt arī Atbildētājas parakstītais pieteikums Viva norēķinu kartes izsniegšanai ir datēts ar 2006. gada 26. jūliju. Arī no klienta konta karšu izraksta (lietas 10.-13. lapa) redzams, ka kredīts Atbildētājai piešķirts 2006. gada 26. jūlijā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Atbildētāja parakstot Līgumu ir kļūdaini norādījusi gadu un Līgums ir noslēgts 2006. gada 26. jūlijā.

No Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra ēmuma redzams, ka 2006. gada 15. decembrī AS „LATEKO Banka" mainīta firma uz AS „NORVIK Banka" (lietas 25. lapa).

Saskaņā ar Līguma 1.9. punktu un 1.10. Atbildētāja apņēmusies norēķinu ciklā (viens kalendārais mēnesis) samaksāt ikmēneša maksājumus. Līguma 6.1. punktā puses vienojušās, ka maksājumu par bankas pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar kartes izsniegšanu, kā arī procentu un līgumsodu apmērus, nosaka Tarifi. Puses pielīgušas, ka Tarifi ir spēkā esošais bankas cenrādis, kurā tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi, papildinājumi ir līguma un noteikumu neatņemama sastāvdaļa (Līguma 1.22. punkts).

Saskaņā ar Tarifiem (lietas 14., 15. lapa) mēneša procentu likme par atļauto kredītu ir 1,79%.

Parakstot Līgumu, Atbildētāja ir apstiprinājusi, ka ir iepazinusies ar Līgumu un tā noteikumiem, kā arī noteikumiem par norēķinu konta atvēršanu un apkalpošanu, piekrīt un apņemas tos pildīt.

Tiesa atzīst, ka minētais Līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, neviena no pusēm to nav apstrīdējusi un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējām pusēm.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Prasītājs, saskaņā ar Līguma nosacījumiem izsniedza Atbildētājai VIVA Maestro norēķinu karti un piešķīra atļauto kredītu (aizdevumu) 426,86 EUR (300 Ls) apmērā, jo tas apstiprinās ar Atbildētājas pieteikumu kartes saņemšanai (lietas 9. lapa), Līgumu (lietas 8. lapa) un konta izrakstu (lietas 10.-12. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies. Tā kā Atbildētājai tika piešķirts aizdevums, tad viņai ir jāatdod tāda pati summa kā aizņēmusies.

No konta izraksta (lietas 10.-13. lapa), parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 16.-17., 18.-19. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētāja nav pildījusi ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica ikmēneša maksājumus kredīta atmaksai atbilstoši Līguma noteikumiem. Pēdējais maksājums veikts 2010. gada 26. maijā.

Ar konta izrakstu un lietā esošo parāda aprēķinu un tā paskaidrojumu apstiprinās, ka Atbildētājas pamatparāds ir 364,57 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Pamatojoties uz minēto likuma normu, kā arī ņemot vērā to, ka Atbildētāja nav cēlusies iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, tiesai nav pamata apšaubīt to, ka Atbildētāja pilnībā nav izpildījusi ar Līgumu uzņemtās saistības. Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka būtu parādu pilnībā vai daļēji atdevusi, bet samaksas pierādīšanas pienākums atbilstoši Civillikuma 1838. pantam gulstas uz parādnieku. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pierādītu, ka no Līguma izrietošā un neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 364,57 EUR, kas ir piedzenama no Atbildētājas Prasītāja labā.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas procentus par kredīta izmantošanu 260,21 EUR apmērā. No parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 16.-17., 18.-19. lapa) redzams, ka procenti par kredīta izmantošanu ir aprēķināti par laika periodu no 2008. gada 4. decembra līdz 2012. gada 10. jūlijam.

Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tāpat Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu 364,57 EUR apmērā par periodu no 2008. gada 28. novembra līdz 2011. gada 20. maijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Civillikuma 1716. panta pirmā daļa *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.).*

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Līguma 5.11. punktā noteikts, ja Atbildētāja līdz maksājuma datumam nav iemaksājusi Ikmēneša maksājumu, Atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar Tarifiem. Savukārt Līguma 5.10. punktā noteikts, ka par neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētājai jāmaksā līgumsods par pārtēriņu saskaņā ar Tarifiem. Saskaņā ar Tarifiem (lietas 14. lapa) līgumsods par ikmēneša maksas nokavējumu ir 0,25% dienā, bet līgumsods par kredīta pārtēriņu – 0,167% dienā. Līdz ar to tiesa konstatē, ka puses parakstot Līgumu ir vienojušās par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī par tā apmēru.

No lietā iesniegtā parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 16.-17., 18.-19. lapa) un konta izraksta (lietas 10.-13. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētāja kopš 2010. gada 26. maija nav veikusi maksājumus. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un prasīt no Atbildētājas

saistības izpildījumu.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka Prasītājs 2012. gada 2. jūlijā iesniedza Jelgavas tiesas zemesgrāmatu nodaļā pieteikumu pret Atbildētāju par saistības, kas izriet no Līguma, piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Ar Jelgavas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2012. gada 14. augusta lēmumu minētais pieteikums atstāts bez izskatīšanas (lietas 20. lapa).

Civillikuma 1. pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civillikuma 1. pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Saskaņā ar Civillikuma 1657. pantu tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Vērtējot prasījumu par procentu par izmantoto aizdevumu, kā arī līgumsoda piedziņas pamatotību, tiesa ņem vērā Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012. gada 6. novembra spriedumā lietā Nr. C15293409 un 2012. gada 29. novembra spriedumā lieta Nr. C15225811 izdarītās atziņas, ka vairāk kā divi gadi ir pārāk ilgs laika periods jautājuma izlemšanai par līguma pārtraukšanu. Šāds laika periods neatbilst normālai banku praksei, jo parasti bankas (pie līdzīgiem līguma nosacījumiem par tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma) izlemj jautājumu par atkāpšanos no līguma 2-3 mēnešu laikā no brīža, kad aizņēmējs sāka kavēt saistību izpildi.

Tiesa pievienojas Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumos izdarītajām atziņām, ka šādas aizdevēja rīcības rezultātā radīta situācija, kas ir neizdevīga aizņēmējam, jo gadījumā, ja aizdevējs saprātīgā termiņā būtu izlēmis jautājumu par atkāpšanos no līguma, līgumisko procentu un līgumsoda pieaugums būtu mazākā apmērā.

Saskaņā ar Līguma noteikumu 13.3. punktu bankai bija tiesības izbeigt Līgumu vienpusējā kārtībā bez iepriekšēja brīdinājuma, ja Atbildētāja nepilda savas saistības saskaņā ar Līgumu.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem un Prasītāja paskaidrojumiem redzams, ka ikmēneša maksājuma kavējums sākās ar 2008. gada 24. aprīli, kopš 2010. gada 26. maija Atbildētāja vispār nav veikusi maksājumus aizdevuma pamatsummas un aizdevuma izmantošanas procentu samaksai, bet kredīta atmaksas termiņš iestājās 2009. gada 24. oktobrī. Neskatoties uz to banka nav izmantojusi Līguma 13.3. punktā pielīgtās tiesības izbeigt Līgumu, arī pieteikums par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā Jelgavas tiesas zemesgrāmatu nodaļai iesniegts tikai 2012. gada 2. jūlijā t.i., vairāk kā divus gadus pēc pēdējā maksājuma veikšanas un vairāk kā divus ar pusi gadus pēc aizdevuma atmaksas pēdējā termiņa.

Tiesa uzskata, ka situācijā, kad Atbildētāja kopš 2010. gada 26. maija nebija veikusi nevienu maksājumu, bet maksājuma kavējums sākās jau 2008. gada 24. aprīlī, banka savlaicīgāk varēja izlemt jautājumu par tai pielīgto tiesību izmantošanu vienpusēji izbeigt Līgumu un pieprasīt Atbildētājai nekavējoties samaksāt visu neatmaksāto aizdevuma daļu, procentus, līgumsodu un citas maksas, jo tad līgumisko procentu un līgumsoda pieaugums būtu mazākā apmērā. Šādu bankas vilcināšanos tiesa nevērtē kā tiesību godprātīgu izlietošanu.

Ņemot vērā minēto tiesa uzskata par taisnīgu strīda risinājumu atbrīvot Atbildētāju daļēji no procentus par kredīta izmantošanu samaksas pienākuma par laika periodu no 2008. gada 4. decembra līdz 2012. gada 10. jūlijam un līgumsoda samaksas pienākuma par laika periodu no 2008. gada 28. novembra līdz 2011. gada 20. maijam, tomēr saglabājot Atbildētājai pienākumu samaksāt procentus par kredīta izmantošanu 182,15 EUR apmērā (summa samazināta par 30%) un līgumsodu 255,20 EUR (summa samazināta par 30%).

Pārējā daļā prasība par procentu par kredīta izmantošanu 78,06 EUR apmērā un par līgumsoda piedziņu 109,37 EUR apmērā ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Prasītājs lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā pants 2. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka tā kā Atbildētāja nav veikusi pilnīgu aizdevuma atmaksu un tas ir Prasītāja kapitāls, kas joprojām atrodas pie Atbildētājas, tad pamatots ir Prasītāja lūgums noteikt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas-, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 148,40 EUR (lietas 7.a, 7.b lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 7.c lapa).

Tā kā prasījums apmierināts daļēji, t.i., 801,92 EUR apmērā (364,57 EUR + 182,15 EUR + 255,20 EUR)-, kas nozīmē, ka prasība ir apmierināta 81,06 % apmērā (801,92 EUR x 100/ 989,35 EUR), tad no Atbildētājas tiesas izdevumi ir piedzenami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram: valsts nodeva 120,29 EUR (81,06% no 148,40 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,81 EUR (81,06% no 4,70 EUR), kopā piedzenot 124,10 EUR.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, parādu **801,92 EUR** (astoņi simti viens *euro*, 92 centi) apmērā, ko veido: galvenais parāds 364,57 EUR, līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2008. gada 4. decembra līdz 2012. gada 10. jūlijam 182,15 EUR un līgumsods par laika periodu no laika periodu no 2008. gada 28. novembra līdz 2011. gada 20. maijam 255,20 EUR apmērā; kā arī tiesas izdevumus **124,10 EUR** (viens simts divdesmit četri *euro*, 10 centi) apmērā.

Noraidīt prasību daļā par procentu par kredīta izmantošanu 78,06 EUR apmērā un par līgumsoda 109,37 EUR apmērā piedziņu.

Par labu AS „NORVIK BANKA" piedzīto parādu ieskaitīt kontā Nr. LV03LATB0000VIVAKARTE, AS „NORVIK BANKA".

Noteikt AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas – 364,57 EUR.

Noteikt /pers. A/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 25. februāra - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura